६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥७०१७९ ॥ ७२॥ ७३॥७४॥ इत्यारण्यकेषविणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेष्कादशोऽध्यायः ॥१९॥

निकारात्परिभवात् कृष्णान्यनंदृष्ट्येन

1861

।सतथा द्रौपद्याकर्षणेनकुपितइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ प्रभिन्नकरटामुखंप्रभिनेक्यकीभूतेकरटयोगीहयोभुरवेमद् निर्मममागैर्घित्यतं ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥५९ ॥ व्यस्पंदत चिद्रियतः॥ कृष्णानयनदृष्टश्र्यवर्द्दतटकोद्रः॥ ५५॥ अभिषद्यचबाहुभ्यांप्रत्ययुकादमर्षितः ॥ मातंगमिवमातंगःप्रभिन्न माससुचिर्विस्फर्तमचेतस्॥६२॥ तंबिषीद्तमाज्ञायराक्षसंपांडुनंदनः॥प्रगुत्सादोभ्यांपशुमारममारयत्॥६३॥ आक रंततोरसःप्रतिजप्राहवीर्यवान् ॥ तमासिपद्भीमसेनोबलेनबलिनांवरः ॥ ५७॥ तयोभुंजविनिष्पेषाद्भभयोवेलिनोस्तदा ॥ शब्दः किषेचपांडवं ॥ ६० ॥ ततएनंपरिश्रांतमुपत्टक्ष्यटकोद्रः ॥ योकयामासवाहुभ्यांपशुरशनयायथा॥६१ ॥ विनदंतंमहानादं नत्वमश्रुप्रमार्जनं॥करिष्यासिगतश्वापियमस्यसदनंप्रति॥६६॥इत्येवमुकापुरुषप्रवीरसंराक्षसंकोधपरीतचेताः॥विसस ग्रथि॥५८॥ अथैनमासिष्यबलाह्नस्यमध्येटकोद्रः॥धूनयामासवेगेनवायुश्चंडइवहुमं॥५९॥सभीमेनपराम्छोदुबँलोबलिना |मं॥पीडयामासपाणिभ्यांतस्यकंठंटकोद्रः॥६४॥अथजर्जरसवींगंव्याविद्रनयनांवरं ॥भूतलेभ्रामयामासवाक्यंचेद्मुवा (णे ॥ व्यस्पंदतयथाश्राणांविच स्यवकरीदशेजानुनाराक्षसाध **बह॥६५॥ हिंडिंबबक्यो**:पाप् तमभवद्वारावणुस्कोटसमाय करटामुख ॥ ५६॥ सचाव्येन भेत्रभेरीस्वनंबली॥ श्रामया दुयाँथनानकाराच्चाइवीय

किचिचलनंकतवान् ॥६०॥ योफयामासबबंघ रशनयापशुमिव ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ पशुमारंपशुमिवमारयित्वा कषादित्वादनुप्रयोगः समू सिह ॥७०॥ समाश्वास्यचतेसवैद्रौपदीभरतर्षभाः ॥ प्रहष्टमनसःप्रीत्याप्रशश्ंसुटेकोद्रं ॥ ७१ ॥ भीमबाहुबलोसिष्धिविन्षे इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपवीणिकिमीरवधपवीणिविद्धरवाक्येएकादशोऽध्यायः॥ ११ ॥ समामंचकिमी ाःस्रेमंनिहतकंटकं ॥ ७२ ॥ समयागच्छतामागैविनिकीणौभयावहः॥वनेमहितदुष्टालाद्दषोभीमबलाद्दतः ॥ ७३॥ तत्रा एवंविनिहतंसंस्येकिमींररससांवरं॥ श्रुत्वाध्या सुमुत्ससर्ज॥६ आ तस्मिन्हतेतोयद्तुल्यक्ष्येकृष्णांपुरस्कत्यनरेंद्रपुत्राः॥भीमंत्रशस्याथगुणैरनेकैहं धास्ततोद्देतवनायजम्मः॥ विनिहतःसंस्येकिमीरोमनुजायिप ॥ भीमेनवचनात्तस्यथम्राजस्यकारव ॥ ६९ ॥ ततानिष्केटकेरुत्वावनंतद्पराजितः। वैश्वायनउवाच ॥ बाह्यणानांकथयतांयतत्रासन्समागताः॥ ७४॥ = 59 = यासहधमज्ञावसातताम्ब विद्वर्उवाच वधपव ॥

लेपांतेन्यवधीद्रीश्वीतेवत् ॥ ६३ ॥ ६४

विशाभरणस्फ्ररतमृद्धाताचत्तव्य